

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

Єльсевич Андрій Вікторович

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВА РОЗБУДОВИ
ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та їх присутність у майже всіх сферах повсякденного життя спонукає до переосмислення традиційних підходів до системи управління державою. Інформаційні технології дозволили вивести на новий рівень комунікативну культуру громадян та запровадити нові вимоги до форм та методів здійснення взаємодії між кожним громадянином та державними органами.

Запит сучасного українського суспільства на подолання корупції, зменшення бюрократії, швидке отримання результатів та ввічливу поведінку актуалізував запровадження електронного урядування в Україні.

Електронне урядування – це один з різновидів інформаційних технологій, який дозволяє державним органам ефективно надавати інформацію та послуги за мінімальний проміжок часу та мінімальні витрати.

Запровадження електронного урядування включає спрощення системи надання послуг громадянам, усуваються непотрібні рівні для прийняття рішень у системі державних органів, відкривається доступ для громадян, бізнесу та інших структур до інформації та потрібних служб. Також відбувається сприяння розвитку виконавчих процесів в інститутах влади, покращується підзвітність та прозорість, знижується рівень витрат за рахунок інтеграції та видаленню дублюючих системи. Це в свою чергу сприяє підвищенню ефективності державних дій, які направлені на задоволення потреб громадян.

Проте запровадження електронного урядування стосується не тільки окремих громадян. Електронне урядування виходить за рамки впливу тільки на окремих громадян, воно стосується і бізнес процесів та багато інших зацікавлених сторін у суспільстві. Більше того, запровадження електронного урядування може сприяти закріпленню демократичні практики в суспільстві. Адже сучасний розвиток суспільства вимагає від державних органів нових підходів до прийняття та реалізації управлінських рішень, а також до прозорості, швидкості та відкритості у своїй діяльності.

Електронного урядування вдосконалює традиційні методи передачі інформації. Воно не тільки робить інформацію доступнішою та відкритою, але і полегшує комунікацію всередині та між органами влади. Більше того, електронне урядування зменшує емоційну напругу та кількість конфліктів між працівниками та клієнтами. Також збільшує кількість задоволених користувачів, поліпшується якість послуг, підвищується швидкість запровадження нових послуг.

Теоретичні засади та аспекти практичного втілення електронного урядування в Україні та закордоном розроблялись низкою вчених. Загальними питаннями електронного урядування займались А. Барікова, А. Дегтяр, П. Клімушин, К. Кондаков, Р. Кобець, І. Погребняк, А. Серенок, А. Чирку та ін.; питання нормативно-правового забезпечення вивчали В. Лаврінченко, А. Серенок та інші.

Серед дослідників, які вивчали електронне урядування як ефективний засіб у боротьбі з проявами корупції можна зазначити: А.Семенченко, Р. Рамеш, С. Каур, Ф. Шимба, Р. Діквелла та інші.

Питаннями дослідження електронного урядування в країнах, що розвиваються займались: А. Борнінг, А. Віммер, Р. Патнак, Фрідман, М. Янссен та Х. Дж. Шолл та інші; взаємодію електронного урядування та бізнесу вивчали М. Раус, Дж. Лю, А. Кіпп та інші.

Попри значну увагу науковців до проблеми електронного урядування, не означено і повністю не вирішено ні в теоретичному ні в практичному полі питання пов'язані із законодавчим забезпеченням процесу, технічною інфраструктурою, питаннями безпеки та навчання всіх верств населення. Сьогодні система електронного урядування потребує удосконалення та наближення до міжнародних стандартів.

Тому, не зважаючи на значну кількість праць питання впровадження електронного урядування в Україні потребує подальшого та більш ґрунтовного вивчення.

Метою роботи є теоретичний аналіз сучасного стану електронного урядування та створення практичних рекомендації щодо удосконалення процесу впровадження

електронного урядування в Україні.

Для досягнення поставленої мети дослідження сформульовано такі **завдання:**

- визначити поняття, сутність і зміст електронного урядування;
- вивчити сучасний стан та етапи впровадження електронного урядування в Україні;
- проаналізувати нормативно-правове забезпечення електронного урядування в Україні;
- провести аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду впровадження електронного урядування в країнах Європейського Союзу;
- розробити практичні рекомендації щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні.

Об’єкт дослідження – система електронного урядування в Україні.

Предмет дослідження – сучасний стан та перспективи розбудови електронного урядування в Україні.

Методи дослідження. При підготовці дослідження використані методи аналізу, синтезу, узагальнення наукових досліджень та матеріалів офіційної статистики.

- історико-правовий метод було використано з метою аналізу основних етапів розвитку електронного урядування в Україні та світі;
- структурно-логічний метод було використано для вивчення правового регулювання процесу впровадження електронного урядування;
- метод аналізу для дослідження міжнародного досвіду впровадження електронного урядування;
- методи систематизації, прогнозування та узагальнення для визначення практичних рекомендацій щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає в тому, що у результаті дослідження набули подальшого розвитку ідеї щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні. Також був узагальнений теоретичний та практичний матеріал, щодо впровадження електронного урядування в Україні та деяких країнах ЄС.

Практичне значення отриманих результатів. Результати проведеного дослідження можуть бути використані для удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні, при розробці або внесенні змін до Законів України у сфері електронного урядування. Також результати дослідження можуть бути використані у навчальному процесі закладів вищої освіти для підготовки до викладання дисциплін «Публічне управління», «Місьцеве самоврядування», «Електронне урядування» тощо. Окрім цього результати дослідження можуть бути використані при подальшому науковому розгляді проблеми.

Апробація результатів дослідження. Матеріали магістерської роботи стали підґрунтям для написання тез доповіді на науково-практичну конференцію «Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС?» на тему «Впровадження електронного урядування у діяльності органів місцевого самоврядування».

Структура та обсяг роботи. Дослідження складається зі вступу, трьох розділів, загальних висновків, списку використаних джерел. Повний обсяг роботи становить 79 сторінок, з них – 65 основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У *Вступі* дається загальна характеристика роботи, обґрунтовується актуальність теми дослідження, визначаються його мета і задачі, об'єкт і предмет, методологічна база, розкривається наукова новизна, сформулюються теоретичне і практичне значення основних положень магістерської роботи, ступінь їх апробації.

У **першому розділі «ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ»** встановлено місце електронного урядування в системі публічного управління, а також визначено особливості використання інформаційно-телекомунікаційних технологій в сфері публічного управління.

Підрозділ 1.1. «Зміст та сутність електронного урядування»

Досліджені передумови виникнення е-урядування, наведені різнобічні визначення поняття е-урядування. Описані передумови виникнення електронного урядування, занепад традиційної моделі управління та майже повна втрата довіри до органів державної влади. Громадяни стали проявляти ініціативу розвиваючи інтернет-банкінг, інтернет-торгівлю, інтернет-кредитування, інтернет-страхування та інші потреби через розвинуті інформаційно-комунікаційні технології що призвело до потреби переглянути взаємодію з органами державної влади. Можливо зробити висновок що електронне урядування є квінтесенцією теорії нового державного управління та теорії політичних мереж.

У підрозділі 1.2. «Сучасний стан та етапи впровадження електронного урядування в Україні»

Етапізація процедура без якої не можливо створити та впровадити складні інформаційні системи, до яких відноситься і система електронного урядування. Кожна країна привносить щось своє в цей процес відповідно менталітету та традицій. Скеровуючись Концепцією розвитку електронного урядування в Україні були розроблені етапи впровадження.

Декларативності цього документа, мізерна фінансова підтримки заходів з реалізації, відсутності скоординованих дій органів влади та інше цей документ так і не було виконано в повному обсязі.

Поглиблена автоматизація, використання нових каналів електронного зв'язку та модернізація інформаційно-комунікаційних технологій дали потужний поштовх у розвитку електронного урядування в Україні.

У **другому розділі «ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ»** проведено аналіз нормативно-правової бази впровадження електронного урядування в Україні, а також з'ясовано особливості організаційного механізму управління електронним урядуванням в Україні.

У **підрозділі 2.1. «Нормативно-правове забезпечення електронного урядування в Україні»** на основі проведеного аналізу визначено, що на тепер в Україні розроблено чимало різноманітних нормативно-правових актів, які визначають та впливають на розвиток електронного урядування. Серед основних законодавчих нормативно-правових актів, що регулюють електронне урядування та електронну демократію в Україні можна виокремити наступні: Закон України "Про Національну програму інформатизації" (від 4 лютого 1998 року); Закон України "Про електронні документи та електронний документообіг" (від 22 травня 2003); Закон України "Про захист персональних даних" (від 01.06.2010); Закон України «Про доступ до публічної інформації» (2011); Закон України "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах" (редакція від 19.04.2014); постанова Правління Національного банку України від 30 серпня 2016 року № 378 "Про затвердження Положення про Систему BankID Національного банку України" (в редакції постанови Правління Національного банку України від 3 жовтня 2018 року № 105); розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 року № 617-р "Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції

розвитку електронного урядування в Україні”; розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 року № 37-р “Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні на 2019-2020 роки”

Детальний аналіз чинної законодавчої бази у сфері електронного урядування дозволив з’ясувати перелік проблемних питань, вирішення яких вимагає наступних кроків: систематизації нормативно-правової бази; створення структури підпорядкування; деталізація завдань та персоналізація відповідальності за прийняття рішень, результати у сфері електронного урядування; розробка та прийняти окремого закону України «Про електронне урядування»; створення та запровадження єдиного підходу у законодавстві щодо запровадження електронного урядування та взаємодії між різними інформаційними структурами, які створюються організаціями та установами

У підрозділі 2.2. «Реалізація проектів електронного урядування на місцевому рівні на прикладі Миколаївської області» Проаналізувавши стан інформатизації Миколаївської області в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, можливо зробити висновок, що на цей час в Миколаївській області у всіх виконавчих органах наявний низький рівень забезпечення впровадження інформаційно-комунікаційних технологій. Потрібно розробити графік постійних підвищень компетентності державних службовців для продуктивної роботи в сучасних інформаційних системах, використовувати програмне забезпечення для організації електронного урядування та інше.

З метою впровадження ідей електронного урядування та розвитку методів взаємодії органів публічного управління області з громадянами за допомогою сучасних інформаційно-телекомунікаційних систем було впроваджено: інформаційний портал адміністративних послуг Миколаївської області, впроваджено Геоінформаційний портал "Міський Контакт-Центр", впроваджено геопортал містобудівного кадастру Миколаївської міської ради, портал Миколаївської міської ради, розгорнуто всеохоплюючий проект Активи Миколаївської міської ради. Новостворені об’єднані територіальні громади почали приєднуватись то тенденцій впровадження електронного урядування.

За попередніми оцінками тільки за рахунок оптимізації управлінських процесів та ефективного функціонування органів влади з використанням сучасних інформаційних технологій та сервісів е-урядування можна забезпечити збільшення показників соціально-економічного розвитку області на 4 – 7 відсотків. Застосування передових сучасних технологій відповідно плану заходів Програми електронна Миколаївщина 2018-2020 забезпечить подальший розвиток інформаційного суспільства у Миколаївській області, інтегрувати область до світового простору та прискорити сталий економічний розвиток.

У третьому розділі «ПЕРСПЕКТИВИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ» розроблено практичні рекомендації з удосконалення електронного урядування в Україні.

У підрозділі 3.1. «Досвід впровадження електронного урядування в країнах Європейського Союзу» Проведено аналіз зарубіжного досвіду впровадження електронного урядування в країнах Європейського Союзу. Міжнародний досвід свідчить, що розбудова електронного урядування є одним з основних елементів забезпечення успішності реформування та підвищення конкурентоспроможності країни. Сучасні підходи до державного управління та до проведення реформ повинні покладатися на використання інформаційно-комунікаційних технологій. Електронне урядування є важелем демократизації уряду та напрямком для реформування державного урядування. Важливим елементом розбудови електронного урядування в Україні це вивчення іноземного досвіду впровадження е-урядування відповідно місцевого менталітету. Впровадження е-урядування в Україні забезпечить якісно новий рівень управління державою та суспільством, зміцнить довіру до держави та її політики, вдосконалив взаємодію між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, бізнесом, громадянами та державними службовцями.

У підрозділі 3.2. «Практичні рекомендації щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні» Для запровадження ефективної системи електронного урядування у державі повинна бути створена та функціонувати необхідна інфраструктура, бути розвиненою політика підтримки інновацій та розвитку систем зв'язку, включаючи швидкісний Інтернет, прийняте необхідне законодавство. Більше того, суспільство повинно бути готове до використання електронних послуг. Якість електронного урядування залежить від певних факторів, серед них: законодавство у цифровій сфері, ефективна інформаційна та цифрова політика, доступ користувачів до системи електронного урядування та їх кількість, а також їх мотивація та рівень освіти. Також, слід сприяти розвитку та використанню широкосмуговому Інтернету в Україні, адже швидкість надання послуг та доступність сервісів буде напряму залежати від якості зв'язку та швидкості обміну інформацією між учасниками процесу з надання інформації. Тому державне стимулювання та підтримка Інтернет-операторів може сприяти розвитку зазначеного напряму. Труднощі у впровадженні електронного урядування існують для країн, що розвиваються. Серед них великий електронний розрив серед населення, невідповідна електронна інфраструктура та відсутність навичок та компетенцій щодо проектування, впровадження, використання та управління системами електронного уряду. Застосувавши рекомендації комплексно можна досягнути мети, яка поставлена за основу впровадженні будь-якого електронного урядування це спростити життя громадянам а також зменшити дрібну корупцію в державних органах.

ВИСНОВКИ

В результаті дослідження сучасний стан та перспектива розбудови електронного урядування в Україні було зроблено такі висновки :

1. З'ясовано, що немає єдиного визначення поняття електронне врядування, проте більшість дослідників погоджуються, що електронне врядування включає використання інформаційно-комунікаційних технологій для підтримки державних служб, адміністрацій, демократичних процесів та відносин серед громадян, громадянського суспільства, приватного сектору та держави.

Сутність електронного врядування передбачає комп'ютеризацію існуючих на паперовій основі процедур, які обумовлюють створення нових стилів керівництва, нових методів обговорення та прийняття рішень, нових способів ведення бізнесу, нових способів взаємодії із громадянами та громадою, а також нові способи організації та передачі інформації.

Ціллю електронного врядування є покращення доступу до державних послуг та надання послуг для користі громадян. Також електронного врядування спрямоване на покращення зусиль держави у сфері ефективного управління та підвищення прозорості для кращого управління соціальними та економічними ресурсами країни для розвитку.

2. З'ясовано, що передумовами виникнення електронного урядування був занепад традиційної моделі управління та майже повна втрата довіри до органів державної влади. Громадяни стали проявляти ініціативу розвиваючи інтернет-банкінг, інтернет-торгівлю, інтернет-кредитування, інтернет-страхування та інші потреби через розвинуті інформаційно-комунікаційні технології що призвело до потреби переглянути взаємодію з органами державної влади.

Проведений аналіз основних дозволяє визначити наступні етапи:

Перший етап - Введення в дію механізмів електронне урядування затверджено законом України «Про Національну програму інформатизації», «Про Основні засади розбудови інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки», а також низкою рішень Уряду.

Другий етап – всебічний розвиток послуг електронне урядування. Прагнення охопити всі сфери життєдіяльності громадян, організацій та функціонування державних органів. Налагодження взаємодії органів державної влади з суспільством. Створення інтерактивних сайтів для інформаційної підтримки

Третій етап характеризується двосторонньою взаємодією органів державної влади за громадянами. Перспектива впровадження однотипних стандартизованих програмних продуктів для розбудови електронного урядування. Створення регіональних інтернет-порталів що об'єднують весь спектр державних послуг, надання юридичного статусу угодам в електронній формі

Четвертий етап – сучасний етап. Це розбудова інформаційного суспільства, залежить від перебудови діяльності органів державної влади та взаємодії з організаціями.

Аналіз сучасного стану запровадження електронного урядування на прикладі Миколаївської області дозволив з'ясувати, що з метою впровадження ідей електронного урядування та розвитку методів взаємодії органів публічного управління області з громадянами за допомогою сучасних інформаційно-телекомунікаційних систем було впроваджено: інформаційний портал адміністративних послуг Миколаївської області, впроваджено Геоінформаційний портал "Міський Контакт-Центр", впроваджено геопортал містобудівного кадастру Миколаївської міської ради, портал Миколаївської міської ради, розгорнуто всеохоплюючий проект Активи Миколаївської міської ради. Також новостворені об'єднані територіальні громади почали приєднуватись то тенденцій впровадження електронного урядування.

За попередніми оцінками за рахунок оптимізації управлінських процесів та ефективного функціонування органів влади з використанням сучасних інформаційних технологій та сервісів електронного урядування можна забезпечити збільшення показників соціально-економічного розвитку області декілька разів.

3. Проаналізовано нормативно-правове забезпечення електронного урядування в Україні. Серед основних законодавчих нормативно-правових актів, що регулюють електронне урядування та електронну демократію в Україні можна виокремити наступні:

Закон України “Про Національну програму інформатизації” (від 4 лютого 1998 року); Закон України “Про електронні документи та електронний документообіг” (від 22 травня 2003); Закон України “Про захист персональних даних» (від 01.06.2010); Закон України «Про доступ до публічної інформації» (2011); Закон України “Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах” (редакція від 19.04.2014); постанова Правління Національного банку України від 30 серпня 2016 року № 378 “Про затвердження Положення про Систему BankID Національного банку України” (в редакції постанови Правління Національного банку України від 3 жовтня 2018 року № 105); розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 року № 617-р “Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції розвитку електронного урядування в Україні”; розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 року № 37-р “Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні на 2019-2020 роки”.

Детальний аналіз чинної законодавчої бази у сфері електронного урядування дозволив з'ясувати перелік проблемних питань, вирішення яких вимагає наступних кроків: систематизації нормативно-правової бази; створення структури підпорядкування; деталізація завдань та персоналізація відповідальності за прийняття рішень, результати у сфері електронного урядування; розробка та прийняти окремого закону України «Про електронне урядування»; створення та запровадження єдиного підходу у законодавстві щодо запровадження електронного урядування та взаємодії між різними інформаційними структурами, які створюються організаціями та установами.

4. Проведено аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду впровадження електронного урядування в країнах Європейського Союзу. Міжнародний досвід свідчить, що розбудова електронного урядування є одним з основних елементів забезпечення успішності реформування та підвищення конкурентоспроможності країни. Сучасні підходи до державного управління та до проведення реформ повинні покладатися на використання інформаційно-комунікаційних технологій.

5. Розроблені практичні рекомендації щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні. Вони поділяються на декілька категорій: освітньо-методичні, безпекові, технологічні, інформаційні, інклюзивні, координаційні та законодавчі.

Серед *освітньо-методичних* рекомендації можна відмітити наступні:

1. Запровадження тренінгів та програм подальшого навчання як для державних службовців так і для інших приватних надавачів послуг у відповідних сферах, які будуть пов'язані з електронним урядуванням;
2. Запровадження тренінгів та програм подальшого навчання для громадян, які в силу певних обставин не володіють навичками у сфері використання електронних технологій для отримання необхідних електронних послуг;
3. Запровадження навчання керівних кадрів державних органів, які будуть займатися керівництвом та впровадженням електронного урядування.

Серед рекомендації у сфері *безпеки* доцільно виділити наступні:

1. запровадження та постійне вдосконалення системи захисту персональної інформації користувачів;
2. запровадження та постійне посилення захисту систем електронного урядування від потенційних кібератак як всередині так і зовні держави як на національному, так і на комунальному рівнях;
3. підтримка українських розробок у сфері кібербезпеки;
4. передбачення можливості отримання послуг та інформації без доступу до мережі Інтернет у разі крайньої необхідності.

Серед *технологічних* рекомендацій можна виділити:

1. Створення зручних у використанні електронних ресурсів;
2. Розвиток та адаптація електронних додатків, пов'язаних з електронним урядуванням для мобільних пристроїв, адже не всі громадяни мають доступ до комп'ютерів, а рівень доступу до мобільного інтернету досить великий;
3. Створення єдиної платформи для збору та обміном інформацією щодо ефективних

практик запровадження системи електронного урядування та інших можливих систем та практик, які використовуються на національному та місцевих рівнях;

4. Сприяння поширенню та використанню широкосмуговому Інтернету у контексті надання державних електронних послуг.

Серед *інформаційних* рекомендацій можна виділити:

1. збільшення інформування громадян про онлайн послуги та можливості отримання послуг онлайн;
2. запровадження, поширення та інформування громадян про альтернативні методи доступу до електронного урядування через мережі державних та комунальних закладів, які мають доступ до Інтернету та працівники яких могли б надати необхідну підтримку (наприклад, бібліотеки, академічні інституції, тощо).

Серед рекомендації у сфері *інклюзії* можна виділити:

1. забезпечення доступу до електронного урядування різними мовами;
2. адаптація системи електронного урядування до потреб людей з інвалідністю.

Серед *координаційних* рекомендацій можна виділити:

1. забезпечення постійного зворотного зв'язку з користувачами системи електронного урядування для її постійної вдосконалення та розвитку;
2. розробка керівних принципів для електронного урядування щодо взаємодії та взаємодоповнюваності різних видів електронних систем та програм між собою враховуючи потенційні можливості їх розвитку у майбутньому;
3. розробка стандартів для створення та використання систем надання електронних послуг державними органами, бізнес структурами та громадськими організаціями.
4. передбачення умов для взаємодії розроблених додатків та електронних послуг з відповідними сервісами у Європейському союзі;
5. створення координаційної структури для моніторингу та забезпечення процесу інтеграції різних сервісів.

Серед *законодавчих* рекомендацій можна відмітити наступні:

1. оновлення законодавства для відповідності нововведенням у сфері електронного урядування;
2. на законодавчому рівні врегулювати використання електронного цифрового підпису, BankID, MobileID та інших можливих засобів авторизації.

Таким чином, електронне урядування може відігравати значну роль у створенні добробуту у суспільстві. Запропоновані рекомендації сприятимуть покращенню та вдосконаленню підходів та процедур електронного урядування, зможуть закласти основу для його сталого розвитку у майбутньому.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

Єльшевич А.В. впровадження електронного урядування у діяльності органів місцевого самоврядування // Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС? : Науково-практична конференція : тези доп., Миколаїв, 2 грудня 2019 р. / ЧНУ ім. Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

АНОТАЦІЇ

Сльєшевич А.В. сучасний стан та перспектива розбудова електронного урядування в Україні. – На правах рукопису.

У роботі проводиться теоретичний аналіз сучасного стану електронного урядування та створення практичних рекомендації щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні.

У межах дослідження встановлено, що немає єдиного визначення поняття електронне врядування, проте більшість дослідників погоджуються, що електронне врядування включає використання інформаційно-комунікаційних технологій для підтримки державних служб, адміністрацій, демократичних процесів та відносин серед громадян, громадянського суспільства, приватного сектору та держави.

Ціллю електронного врядування є покращення доступ до державних послуг та надання послуг для користі громадян. Також електронного врядування спрямоване на покращення зусиль держави у сфері ефективного управління та підвищення прозорості для кращого управління соціальними та економічними ресурсами країни для розвитку.

З'ясовано, що передумовами виникнення електронного урядування був занепад традиційної моделі управління та майже повна втрата довіри до органів державної влади. Громадяни стали проявляти ініціативу розвиваючи інтернет-банкінг, інтернет-торгівлю, інтернет-кредитування, інтернет-страхування та інші потреби через розвинуті інформаційно-комунікаційні технології що призвело до потреби переглянути взаємодію з органами державної влади

Міжнародний досвід свідчить, що розбудова електронного урядування є одним з основних елементів забезпечення успішності реформування та підвищення конкурентоспроможності країни. Сучасні підходи до державного управління та до проведення реформ повинні покладатися на використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Розроблені практичні рекомендації щодо удосконалення процесу впровадження електронного урядування в Україні. Вони поділяються на декілька категорій: освітньо-методичні, безпекові, технологічні, інформаційні, інклюзивні, координаційні та законодавчі.

Ключові слова: електронне урядування, органи публічної влади, електронні послуги, електронна демократія, реформа.

SUMMARY

The paper conducts a theoretical analysis of the current state of e-governance and to create practical recommendations for improving the process of e-governance implementation in Ukraine.

The study found that there is no single definition of e-governance, but most researchers agree that e-governance involves the use of information and communication technologies to support public services, administrations, democratic processes and relations among citizens, civil society, the private sector and the state.

The goal of e-government is to improve access to public services and the provision of services for the benefit of the public. Electronic government also aims to improve government efforts in the area of effective governance and increase transparency to better manage the country's social and economic resources for development.

It was found out that the prerequisites for the emergence of e-government were the decline of the traditional model of government and the almost total loss of trust in public authorities. Citizens have taken the lead in developing internet banking, online commerce, online lending, online insurance and other needs through advanced information and communication technologies, which necessitated a reconsideration of interaction with public authorities

International experience shows that e-governance is one of the key elements in ensuring the success of reform and improving the country's competitiveness. Current approaches to public administration and reform should rely on the use of information and communication technologies.

Keywords: e-government, public authorities, e-services, e-democracy, reform.